

TELEGRAFUL ROMAN.

Apere Marția. Joi și Sâmbăta

ABONAMENTUL

Pentru Sibiin pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidieceșane Sibiin, strada Măcelarilor 45
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 14 fl., — de două ori 24 fl., — de trei ori 30 fl. rëndul cu litere garmond — și timbru de 60 fl. pentru fie-care publicare.

Parochii vacante.

Suntem nevoiți să ne ocupăm la loc de frunte cu afacerea parochiilor vacante și cu cauzele pentru cari aceste nu se pot întregi.

Nu este numai la noi românii această calamitate, ci ea e la toate confesiunile din patrie, dar mai ales la evanghelicii din Ungaria.

Insuși presidentul Conventului evanghelic baronul Pronay, în cuvântul cu care a deschis sesiunea conventului din Martiu, a arătat această scădere în biserica sa și o a pus în socotela multor împregiurări nefavorabile dar mai vârtos în socotela dotațiunei celei nesuficiente.

Cum se se și dedice un om pentru o carieră, care nu-i oferă garanță de a pute ține casă și masă nici în cele mai modeste condițiuni și cum se întemeieze preoții familii, când poporul ați s'a schimbat cu totul și pentru preoți abia e aplicat să dea jertfa lui Cain și încă și aceia numai după multe și strașnice reclame.

Dacă la evanghelici e așa — la noi nu e nici cu un dram mai bine.

Din contră referințele la noi s'au deteriorat și mai mult în paguba noastră, căci poporul pe deoparte s'a înmulțit și el pretensiunile, dar în schimb n'a știut afla nici un isvor care să i asigure acoperirea acelora. În punctul câștigului a rămas staționar, conservativ, în punctul cheltueleur, în punctul îmbrăcăminte, al locuinței i s'a desvoltat gustul, fără să țină seama de mijlocele ce-i stau la dispoziție.

Departe de noi să cerem ca țeranul nostru să se nutrească rău și nesuficient, și erăși departe să ne putem împăca cu gândul, ca să-l vedem în locuințe fără lumină, fără aer, cari i scurtă zilele și-i periclitază viața. Am cerut și cerem ca țeranii noștri să se hrănească cu bucate concentrate și nutritive și am cerut ca să iese din colibi și să-și facă locuințe cât se poate de spațioase și igienice.

FOIȚA

Din viața Burilor.

Astăzi cel mai interesant popor pe lume sunt Burii. Înainte de războiu toți îl considerau de un popor necivilizat sau cel puțin semicult și acum deodată omenimea s'a trezit și a văzut că în Africa de Sud este o atare civilizațiune, care cu putere uimitoare s'a manifestat la prima ocaziune când existența i-a fost contestată.

În războiu fiecare bur e ținător de baciu și călăreț escelent, cunoște toate drumurile și prăpăstiile țerei; e cu sânge rece și nu-și descarcă pușca până ce nu știe că va nimeri sigur obiectul sau individul ce-l dorește. Cu ochi ageri au știut și până acum afla printre trupele engleze pe oficeri, asupra cărora a și tras cu deosebire și dintre cari au și căzut cei mai mulți. Dintre soldații englezi căzuți în 1881 lângă muntele Majuba cei mai mulți au fost răniți la cap și coifurile engleze ce se află în muzeul din Durban sunt toate străpunse de pușcături.

Din generația străveche a Burilor, cari refugându-se de Englezi și trecând riul Val

Aici însă e granița postulatelor în cele materiale, și aici trebuie să ne oprim.

Condamnăm din tot sufletul nostru consumul spirituoșelor fără rost, omoritor de nem și stricător din punct de vedere moral cât și economic și condamnăm chiar și lueșul care a luat în unele părți dimensiuni înspăimântătoare.

Nu avem cuvinte de a infiera pe cei ce păcătuiesc atât de mult contra lor, contra familii lor și contra nemului nostru, când se dau nebunesc după beutură și când socotesc vrednicia lor după haine cumpărate din șatrele evreșci.

Pornirile aceste nebune ne fac se ne gândim mult la viitoriul neamului nostru, și să combatem la totă ocaziune binevenită scăderile aceste, cari s'au înrădăcinat chiar prea afund la sârmanul nostru popor. —

Mii și sute de mii, milioane es din sudorea țeranului nostru muncitor pentru stêmperarea acestor doi dușmani neîmpăcați — și a bună sêmă, că aici și numai aici se căutăm miseria în care ne găsim, că anume nu suntem în stare să susținem o școală și n'avem de unde să dotăm pe păstoriul nostru sufletesc cu o dotație corespunzătoare poziției sale onorifice din societate.

Au fost timpuri când preotul creștea anume pe fii sei pentru tagma preoțescă, au fost timpuri când fruntașii din popor rêvneau de dor să ridice și înalte pe unul din fii sei la demnitatea preoțescă. Aceste vederi astăzi sunt înlocuite prin altele.

Oamenii și îndreptă privirile spre carieri mai rentabile.

Cu deosebire puțini dintre domnii noștri sunt, cari să fi povățuit pre un fiu al său spre cariera cea nemulțumitoare a preoției.

Și exemplul lor l'au imitat și țeranii mai de frunte, l'au imitat și unii preoți și astăzi ni se prezintă trista priveliște, că avem și o mulțime de comune bisericesci, fără preot și credincioșii siliți sunt să alerge în al doile

și al treile sat pentru mulțumirea trebuințelor lor sufletesti.

Trece preste 100 numărul parochiilor vacante numai aici în arhidieceșă și încă în părțile cele mai expuse și mai periclitare din punct de vedere național și confesional. —

Cum însă noi am ținut și ținem, că numai biserica noastră ne poate mântui nemul, că numai ea e capace de a rezista uneltirilor și pornirilor îndreptate spre desnaționalizarea noastră — starea această este o primejdie națională, și e datorința noastră a tuturor ca să punem capăt stărilor regretabile cu parochiile vacante — și să căutăm ca să le întregim.

Avem o mulțime de clerici absoluiți pregătiți pentru cariera preoțescă. Mulți din ei stau cu anii ca învățatori, mulți absolvă și cariera învățătorască și aleg cariera de notar ca mai rentabilă. Tinerii acestia pot face bune, forte bune servicii ca învățatori și pot face servicii bisericești și ca notari, dar cu toate acestea locul lor cel adevărat le e — la altariu și nu în cancelăriile sătesci.

Acolo au alți stăpâni și trebuie să slugiască la alți domni.

Va fi bine, în cât ei să par că încep a își uita de beneficiile, cari le oferă biserica și le a oferit seminarul nostru arhidieceșan, să-i facem atenți la obligamentele lor și să-i îndrumăm să-și ocupe locul cuvenit cu deosebire acum când întregirea venitelor preoțesci dela stat trebuie să urmeze, nu e ertat să mai suferim ca ei să abandoneze biserica și să nu se gândescă la jertfele ce am adus cu creșterea lor în seminar. Lupta pentru existență are o legitimitate îndreptățire și până ce sciam cât de rău stăm cu dotația dela popor, nici că am sulevat întrebarea ce e de făcut cu tinerii creșcuți de biserică ca mai târziu să-i întorcă spatele și să glăsuiască „ubi bene, ibi patria”.

Cu deosebire, reclamăm pe cei ce au îmbrățoșat cariera de notar și alte cariere străine de biserică și vom avea un contingent bunior cu care putem întregi parochiile vacante.

De altă parte se impune și reducerea unor parochii în locuri, unde și azi mai avem câte trei parochi — er comune bisericesci mici și în nemijlocită apropiere e bine să le afiliem, ca să creăm parochului o situație mai suportabilă și mai mulțumitoare ca în trecut.

Numai în chipul acesta vom putea delătura răul ce se nasce din mulțimea parochiilor vacante neîntregite cu anii.

Poporul nostru din a cărui sudore trăesc până și mulți dușmani neîmpăcați ai lui trebuie să jertfescă și el ceva mai bine pentru păstoriul său sufletesc.

Acea ce prestază astăzi e atât de puțin încât mirare e dacă omeni cu ore care pregătire mai îmbrățișează azi cariera preoțască. Aceasta e bine să i se spună poporului în presa noastră națională, căci dór dacă e misiunea presei ca să stărnească și țină în popor însuflețirea pentru lucruri bune și folositoare, cestiunea cu dotația preoților trebuie să fie o cestiune per eminentiam națională și de prima ordine.

Fără preoți conșcii de chemarea lor, ore unde vom ajunge și ce sorte ne poate aștepta?

Același apel suntem siliți să-l facem și la inteligența noastră, care în unele locuri nu numai că nu sprijinesce preoțimea, dar aprôpe ori ce pas, ori ce tendință spre bine o paralizează în marea pagubă a intereselor noastre culturale și naționale

Revistă Bisericească

Starea bisericești ruse.

(1896—1897)

Zilele acestea a eșit la lumină raportul procurorului suprem al sinodului rus, adresat împăratului, raport în care se arată starea Bisericești ruse pe anii 1896 și 1897. Fiind că în el se ogîndesc starea Bisericești ruse și toate faptele sunt basate pe acte și date oficiale, cred, că nu este fără interes a comunica cetitorului, în scurt, câte-va din acele fapte, cari prin natura lor prezintă interes pentru noi.

au întemeiat Transvaalul, astăzi numai puțini se mai află în viață, dar cei răposați au transmis la copii și nepoți strălucitele lor calități și fiind binecuvântați cu o mulțime de copii, li-a succed celor vre-o câte-va mii de familii imigrate într-o sută de ani a înpopulă țera și la începutul resboiului treizeci de mii bărbați au prins armele pentru apărarea patriei.

S'au scris multe despre buri, despre istoria și instituțiunile lor politice — acum vom comunica publicului unele date despre viața lor privată, pentru că acest popor rustic lăsat de sine s'a urcat pe o treptă destul de înaltă a civilizațiunei.

Poporul bur locuiește și astăzi în ferme, adevă cătune sau locuințe de câmpie și se deosebește de englezi deja prin înfățișarea lui esteriôră. Burul e lat în spate, dar nu așa înalt ca englezul, și ajungând la o etate ceva mai înaintată, de regulă se îngrașe. Barba nu și-o tunde, n'o îngrișește ci o lasă în voia naturii. Mâna-i e aspră de lucru, îngrită de razele soarelui; burul nu poartă mânuși ca europenul. A ceti și scrie învață numai atât cât îl poate instrua în timp de 6—8 luni un învățator ambulant (rondlooper). Instrucțiunea începe atunci când se ivesce în

farmă un asemenea dascăl. Băieții sunt puși de timpuriu la lucru, fetele însă învață mai mult, și această e cauza că corespondența familiară de regulă e dată în grija lor.

Țeranul bur are conștiința valôrei sale și de aceea e și conșcient de sine. Presidentul Krüger n'a avut nice un pic de tremă, când s'a întâlnit cu împăratul german Wilhelm și l'a agriit cu întrebarea: „Ei, cum te mai afli, Majestate?” Cel din urmă bur pôte intra la presidentul Krüger fără a se insinua și e ôspe bine văzut la masa lui. Burii nu cunosc nici rang, nici deosebiri de clase. Fecare bur e un adevărat Robinson Crusoe, scie învinge ori ce greutate ce i-o pune natura în cale. El își face țigla, o arde, își face însuși planul de casă, el o zidește și o mobilizează. Bărbații se căsătoreșc la vârsta de 18—20, ear fetele se mărită la vârsta de 14—17 ani. Burului nu-i face bătaie de cap grija de copii sei, căci la nașterea copilului rudeniile, cunoscutii și prietenii îl încarcă cu daruri folositoare: boi, cai, capre, oi și acestea cresc împreună cu el astfel că la căsătorie farma lui e pe deplin arangiată. Zestrea fetelor încă consistă din turme.

Este interesant și modul cum junele bur umblă la pețit. Într-o bună dimineță

încalecă calul și cercetază pe vecinii despre cari scie că au fete. Ajungând la pórta casei se opresce și așteptă până iese stăpânul afară. Dacă se cunosc, atunci stăpânul îl provocă să descalece și să între la dinsul. Dacă nu se cunosc îl întreabă cum îl cheamă, de unde și pentru ce vine? și dacă răspunsul îl mulțumește, îl invită la sine. Visitorul și lăgă calul și apoi intră în casă, dă mâna cu toți și șede. Stăpânul după obicei i oferă cafea. După-ce și-au beut cafeaua și și-au aprins lulăua se apucă de conversație. Necunoscând cartea lui Knigge „despre purtarea cu omenii”, modul lor de conversare e destul de primitiv, ear la masă mănă, beau, șed, cum li-se pare mai comod. Hrana lor principală e carnea, de care mănăncă de trei ori pe zi, și cu deosebire carne de capră. După cină urmază pețirea fetei. Pe june și fată li lasă singuri în odaie cu o luminare aprinsă. Când se sfârșesc luminarea, tinerii sau sunt învoiți a pași la taina căsătoriei, sau junele încalecă și plcă mai departe.

Dacă tinerii și-au dat învoirea, atunci se logodesc și după vre-o câteva săptămâni se cunună, îndată ce se zidește farma pentru primirea tinerei părechi de căsătorie. Prind la car părechia cea mai frumôsă de boi și

În decursul anului 1896, catalogul sfinților în Biserica rusă, s'a îmbogățit încă cu unul: a fost canonizat arhiepiscopul Teodosie ale cărui moște se păstrau de 200 ani în peștera Bisericii Borisogleb din Cernigoff. ¹⁾

Sinodul Bisericii ruse a fost compus în acești doi ani din cei trei metropoliți: al Petersburgului, Moscovei și Kievului, din cinci arhiepiscopi, din trei episcopi în activitate și din doi foști episcopi ²⁾.

La finea anului 1897 au fost în Rusia 64 Eparchii și una în America conduse de trei mitropoliți, 14 arhiepiscopi și 48 de episcopi. Afară de acesta au mai fost și 33 arhierie titulari. Pe lângă mitropolii, arhiepiscopii și episcopii au funcționat 60 consistorii. Dintre acestea în cursul celor din urmă doi ani au fost inspectate consistoriile din: Finlanda, Ecaterinoslaaf, Ecaterimburg, Kișinău și Polock ³⁾.

Activitatea înaltului cler din Rusia — lăsăm la o parte pe cea literară — s'a limitat în decursul acestor doi ani cu deosebire la inspectarea parohiilor respective ⁴⁾.

La aceste inspecțiuni înaltul cler se interesează îndeosebi despre starea clerului și a poporului, despre relațiunile lor reciproce, despre activitatea clerului în școli și despre

¹⁾ Până la Petru cel Mare se canonisau în Rusia mulți bărbați bine-plăcuți lui Dumnezeu, de la el în căce canonisarea a încetat aproape cu totul, devenind ceva rar și care formeză epocă în Biserica.

²⁾ Sinodul Bisericii ruse este în permanență, care fapt se explică prin împrejurarea, că el are sub ocărmuirea sa, afară de biserici, mănăstiri și cler, și toate școlile bisericesti ca: Academii, Seminariile, Școlile primare clericale de băieți, și fete etc. Apoi tot sinodul administrează fondul religios și are censura cărților cu conținut religios.

Mitropoliții sunt membri ai Sinodului de drept și pe viață. Cei-laiți membri se schimbă din doi în doi ani. Membrii Sinodului nu stau în permanență în Petersburg ci numai de la 14 Noembrie și până la finea lunii Maiu a fie-cărui an, în-colo sinodul lucrează cu număr limitat de membri sub conducerea Președintelui. Membrii cari locuiesc în Petersburg pot fi numiți cu drept cuvânt membri permanenți. Ei au delegațiuni speciale și la timp dau socotăla sinodului de activitatea și de cesiunile importante ivite în vremea absenței celor-laiți membri.

³⁾ Consistoriile jăcă un rol foarte însemnat în biserica rusă de ore ce au în mână lor actele stărei civile. Pentru a se înlătura unele neregularități, ele sunt inspectate pe rând de persoane numite înadins și direct de sinod. Inspectarea este amănunțită și trebuie să fie văzute toate lucrările, cari s'au făcut de la cea din urmă inspecțiune. Comisiunea însărcinată cu inspectarea ori revizuirea și face raport direct către sinod. Acesta, în cas de abateri, neregularități, lipsă de procedură și altele de asemenea natură, atrage atențiunea episcopului respectiv și ia toate măsurile cuvenite pentru îndreptare. De alt fel toate instituțiunile pendinte de sf. sinod, necluzând școlile, sunt inspectate din timp în timp de persoane desemnate de el.

⁴⁾ Episcopii sunt datori să facă sinodului raporte amănunțite despre vizitele făcute în eparchie, despre relele constatate și să arate și mijlocele de îndreptare.

placă dela casa părintescă la locuința lor cea nouă, ducând în car totă averea lor și mănând înainte turma ce au primit-o ca dar de nuntă și ca zestre. Ospetul de obicei e foarte sgomotos. Ori cât de mare ar fi numărul oșpeților, acesta nu le face nici o greutate, pentru că fie care familie invitată și aduce o șatră cu sine, în care locuiesc cât timp ține ospetul.

În foile engleze cu deosebire, de repetiteori sunt învinovați Buri, că ar fi niște leneși și că nu cultivă în deajuns teritoriul destul de mare, așa că Africa de Sud nici astăzi nu produce atâta grâu cât ar trebui pentru traiul locuitorilor. Dar acesta și are explicația sa. Până bine de curând în Transvaal prețul grâului pentru o majă metrică nu trecea peste 60 de cruceri și astfel fie care farmist nu cultivă decât atâta grâu cât îi trebuie pentru sine, și familia sa, sciind că pentru bucatele vândute capătă un preț așa de mic, încât nu-i răsplătește osteneala. Mai mult decât agricultura îi răsplătește munca Burului economia vitelor. Suma tuturor vitelor farmisti lor e cam de două mii de capete.

Argații burilor sunt caferi, cari îndeplinesc munca de casă și de câmp. Raportul dintre caferi și buri e analog aceluia care a

mersul școlilor. În Rusia inspectarea eparchiilor și cu deosebire inspectarea celor din Siberia este un lucru foarte greu. Unii episcopi străbat distanțe, variind între 700 și 3500 kilometri, fie timp de vară fie timp de iarnă. Episcopul eparchiei Zabaycal, care a făcut în timp de iarnă, o călătorie de 600 kilometri, între altele scrie despre locuitorii acelor părți: „în această localitate nu este nici un rascolnic, nici un sectant; din nefericire linia ferată ce se construiește pe aici și mulțimea de lucrători adunată influențează în reu bunele moravuri; preoții se jeluiesc că poporul devine mai slab ca în trecut; se observă printre femei dragostea către găteți, dorința de a-și aranja locuința ca la oraș, lipsa de încredere reciprocă, desvoltarea vițului beției, nerespectul tinerilor către cei bătrâni; totuși locuitorii se țin de biserică. Cu tot frigul și viscolul, am găsit bisericile pline până noaptea târziu; iar mulți nescăpând în biserică, stau pe afară.

(Va urma.)

Definițiunea jurnalisticului maghiar.

Duminecă s'a ținut în Budapesta obicinuitul banchet festiv al „Reuniunii jurnaliștilor“, în amintirea reînvierii libertății de presă, fiind de astădată a 52-a aniversare. Acest banchet tradițional se dă în fiecare an în prima Duminecă după 15 Martiu.

În fruntea mesei era cunoscutul scriitor Ió kai Mór, ear la drépta lui ministrul-president Széll, și ministrul de agricultură Darányi și apoi urmau o mulțime de reprezentanți dela diferite corporațiuni.

După primul toast pentru M. Sa Monarchul ascultat de cei prezenți în picior, ținând Ió kai cuvântul festiv în mână cu pocalul de aur. Iată în extras interesantul toast, în care dă o iconă alegorică aproximativă a jurnalisticului maghiar:

Oratorul cere scuze, că odinioară cu glas îndrăsnit a proclamat libertatea presei. În era de pie memorie a censurei redactorul maghiar de jurnale trăia în o stare idilică. Până la 8 ore seara era îndatorat să dea ultimul manuscript factorului tipografiei. Pela 10 ore se prezenta un exemplar din ziar censurei, ear când se reintorcea cu părți confiscate, paginatorul stăgata cu articoli de rezervă de lungime diferită, numiți articoli „neutralizați“. Cu acestia suplinea locurile sterse de censură și se da fôia la tipar. În ziua următoare era curios și redactorul, că ore ce o se apară în fôie. Și nu era puțin surprins când vedea, că în locul unui articol despre „dieta din Transilvania“ era unul despre nașterea unui vulcan submarin etc. Cu telegramme nu-l plictisia nimenea. Corespondențele din provincă nu erau urgente.

fost odinioară la noi pe vremea iobăgiei. Caferul trăiesc cu familia sa întrăgă în farmă și în prețul muncii primește dela farmist pământ și vite ca usufruct. Fie care tinăr cafer e dator să lucre pe moșiile farmistului și fie care fată tineră să îndeplinească lucrul de casă în farmă, timp de 6 luni.

Burii sunt stăpâni absoluți asupra caferilor. Liniștit dar cu atâta rezoluțiune dă burul poruncile încât caferii nu cutăză să replice, ci ascultă orbesce.

Din neam în neam trece această superioritate a burilor asupra indigenilor, astfel că caferii înși și-l privesc pe bur de o ființă superioară.

Cât de bine tratăză burii cu dinșii, adevărește împregiurarea, că englezii cu toate încordările lor n'au putut să-i înduplece la reșcoală contra burilor.

E neîndoielnic că indigenii au o sôrte mai bună sub stăpânirea burilor decum ar avea sub Englezi. Dovadă serveste și exemplul indigenilor din India.

Prelucrat după E—s.

El încă e unul dintre cei cari au despoiat pe jurnalistul ungar de această situație de paradis.

Câte aptitudini trebuie se posedă jurnalistul maghiar de azi! El e agricultor, grădinar, econom, viier, miner, corăbier, predicator, crâsnic, clopotar, invitat la înmormântări, frate de mire, matriculante și poet!

Jurnalistul maghiar de astăzi e protector, mecenate, colector de oferte marinimose, un amic al deapropelului, îngrijitor de copii, mijlocitor de oficii, portier universal. Jurnalistul maghiar e controlor public, diplomat, avocat, judecător, tribun al poporului (ai po-trivit-o dle Jókai!) gura satului, reprezentant al orașului, deputat, orator temut. Acelaș e comerciant, financiar, economist național, profet de timp, clăditor de căi ferate. El e medic, îngrijitor de bolnavi, salvator, desinfectator, hipnotiseur, farmacist, și bucătar. El e polițist, procuror general, apărătorul virtuții, rafinatorul morăvurilor. Jurnalistul maghiar e om de sport, atlet, biciclist, vâslas, cunoscător de cai, vânător. El e consilier public, corespondent, educător de fete mai înalte, biuro de informațiuni. El e croitor, negustor expert de toalete, consilier intim actual de boudoir; dansator, actor și musicant în praxă și teorie. Pe lângă acesta mai e jurnalistul maghiar și poet, ba chiar savant, polyhistor, magister omniscibilium, biograf universal, profesor și dascăl.

Adeseori trebuie să fie el și un vitez soldat, având să apere chiar cu sângele seu adevărul! Ceea-ce e încă mai greu: jurnalistul maghiar trebuie să fie și un seladon (amoretz), care acompaniează dame frumoșe, interviează artiste de renume, și prezintă publicului comorile lor prețioșe de secrete. El mai e călător, care nu pregetă a cerceta scenele evenimentelor interesante, Constantinopolul, Stockholm, Lissabona, Turin, Sighișoara, așadar el e geograf, topograf, etnograf, cum nu mai este alt jurnalist pe lume. Jurnalistul maghiar e încă alchimist, care face din hârtie aur și din aur hârtie. Afară de aceea el mai trebuie să aibă dibăcia de a face minuni geografice! Cetim în sf. ta scriptură, că Mesia a săturat într-o zi cu câteva pâni de orz mai multe mii de oameni. A fost o minune! Voi însă, iubii colegi, de săptămâni de zile saturați un public de sute de mii cu pâne de ovės! (alusie la chestia ovėsului lui Ugroun).

Culmea aptitudinilor jurnalisticului maghiar o spune Jókai mai la urmă. Jurnalistul maghiar trebuie să fie cel mai agil și perfect corifeu de corteși. Trebuie să mai pricépă și politică, dar nu e absolut necesar. „Atâtea feluri de sarcini v'a încărcat pe umeri libertatea de presă, al căror urzitor intelectual am fost eu! Dar totuși nu v'er iertare, ce să nu zică cineva: Tu nu te plângi, ci te fâlești! Da, o carieră vrednică de laudă e jurnalistică de azi, și cu bucurie îndeplinim toate problemele ei. Numai sclavului îi este munca o pedepsă, celui liber însă o desfătare!“

În numele presei maghiare a salutat Vészi pe ministrul-president Széll, care în răspunsul seu a accentuat rolul însemnat al presei pentru elutarea libertății cugetelor omenești. Presa a devenit astăzi unul din primii factori ai problemelor de stat și sociale. În ce zace secretul efectelor ei? se întreabă ministrul Széll. Răspunsul e, în fântâna adevărului, care singur poate produce rezultate mari, triumfuri reale. Triumful nu vine momentan, întocmai precum sôrele, când răsare lucește numai, dar nu încălzește. Triumful adevărului și al luptelor purtate sub egida lui, e sigur.

Din parlament.

Discuția asupra bugetului ministeriului de culte și instrucțiune publică, s'a început Marți. În absența ministrului de resort, care precum se știe petrece în concediu pentru restabilirea sănătății, reprezintă acest ministeriu secretarul de stat Mihail Zsilinszky.

S'au ridicat deja în prima ședință mai mulți oratori din opoziție, între cari Komjáthy, care a arătat „închipuită“ primejdie, ce ar amenința statul din partea naționalităților. La finea vorbirii se provacă la ziarul nostru și la „Unirea“, spunând că n'ar respecta statul. Redactorul uneia din foile acestea ar fi un profesor cu numele Comsea, care a fost pensionat pentru agitațiunile sale contra națiunii. În fine declară, că nu primește bugetul.

E destul se indicăm că nu cunoscem nici un redactor la „Telegraful Român“ sau „Unirea“ cu numele de Comsea pentru a ne convinge, că edificiul filipicelor lui Komjáthy contra Românilor se basază pe nisip.

Din România

(Ședințele anuale ale societății geografice)

În 5/18 l. c. societatea geografică a ținut prima ședință anuală sub președința M. S. Regelui Carol.

A. S. R. Principele Ferdinand ocupa locul la stânga M. S. Regelui.

Din cauza de indispozițiune raportul secretarului general a fost citit de dl Ionescu Gion. D. Tocilescu a ținut apoi conferința sa despre valurile și căile romane în Dacia.

Savantul profesor a vorbit despre drumurile din Dacia, despre castrele și așezămintele romane, despre cetățile și așezămintele preistorice din valurile și căile militărești de pe acele vremuri, în fine despre orașele din timpurile antice înainte și după Traian, și despre limita celor trei Dacii.

Conferința a fost ascultată cu un viu interes de numerosul public. După dl Tocilescu a vorbit dl inginer Nestor Urechii, făcând istoricul căilor de comunicațiune vechi și dela regulamentul organic încôce. Comunicațiunea dlui inginer Urechii însoțită de hărți numeroșe și de elocvente grafice a fost foarte aplaudată.

M. S. Regele a mulțumit ambilor conferențieri, cu cari s'a întreținut mai mult timp.

La ora 11 și 1/4 seara s'a ridicat ședința. Luni seară s'a ținut a doua și ultima ședință în care dl B. G. Assan a vorbit despre convenția între Statele-Unite Rusia și România, dl G. Adamescu, asupra operei profesorului D. Guilie și dl A. C. Ghica despre o călătorie în Maroc la 1896.

Revistă externă

Un remediu pentru oftică.

O telegramă a anunțat mai zilele trecute că medicii francezi, Richet și Héricourt au isbutit să descopere un remediu pentru tuberculoză. E vorba de un suc extras din carnea de vacă, crudă, pe cale umedă, suc care se bea de către bolnav.

În ultima ședință a Academiei de științe din Paris, numiții doctori au făcut primele lor comunicări despre această metodă de vindecare. Ei au făcut experiențe cu animalele atinse de oftică și rezultatele acelor experiențe i-au condus la concluziunea că în plasma sistemului vascular al cărnei se găsește o substanță, care ar avea o acțiune imună în contra tuberculozei.

Medici renumiți din Viena se îndoesc despre succesul real al metodei descoperite, zicând, că încă de mult ofticoși se hrăneau cu așa numita „supă întăritore“.

*

Demonstrații contra reginei Angliei.

Cu privilegiul instalării lordmayorului din Dublin, întemplate de curând, cu obicinutele procesiuni, s'au provocat scene tumultuoșe.

La propunerea lordmayorului, de a se preda reginei la sosirea sa în Dublin o adresă, naționalistii și intransigenții s'au întorât și au bombardat cu petrii trăsura aceluia. Câțiva demonstranți au fost deținuți.

Biurul comitetului central al „Asociațiunii” ne trimite spre publicare următorul:

Ad. Nr. 146—1900.

Concurs literar.

Se publică concurs pentru un premiu de 500 corone, care se va decerne celei mai bune lucrări asupra vre unui subiect din istoria instituțiilor culturale ale Românilor din Ungaria și Transilvania, și anume asupra instituțiilor de învățământ ori asupra societăților sau altor întreprinderi și așezăminte culturale române din patrie.

La concurs se vor admite numai lucrări în extensiune de cel puțin 10 côle tipar 8° mare, cari vor cuprinde o expunere critică a dezvoltării instituțiilor de cari se ocupă și vor arăta rezultatele realizate, precum și condițiunile și piedecile activității acelor instituțiuni.

Censurarea lucrărilor, ce vor intra la concurs, se va face prin o comisiune compusă din 5 membri aleși de comitetul central. Decernarea premiului se va face de comitetul central după ascultarea raportului comisiei.

Manuscrisurile trebuie prevăzute cu o deviză și un plic, care să cuprindă numele și adresa autorului; se vor scrie în caiete de format 4° mare, pe o singură față a foilor și se vor trimite la adresa prezidiului Asociațiunii (Sibiu, strada Morii Nr. 8) cel mult până la 30 Iunie 1901 st. n.

Lucrarea premiată se va tipări pe spesele Asociațiunii în cel puțin 1000 exemplare, din cari jumătate trec în proprietatea autorului.

Din ședința comitetului central al Asociațiunii, ținută în Sibiu la 8 Martie 1900.

Dr. Il. Pușcariu
vicepreșed.

Dr. Beu
secr. II.

NOUTĂȚI

Căsătoria văduvei archiducese Stefania. Foile oficiale din Budapesta și Viena au publicat știrea despre fidațarea A. S. Archiducesei Stefania cu contele Elemér Lónyay de Nagy-Lónya și Vásáros Namény, camerar c. și r. și membru perpetuu al casei magnatilor. Cununia religioasă a săvârșit-o astăzi la 10 ore a. m. preotul de curte Laurențiu Mayer, în capela castelului din Miramare; căsătorie civilă nu se va face. Părechia princiară va dispune de un venit anual de 360.000 de corone.

Distincțiuni. Maiestatea Sa Monarhul a binevoit a conferi crucea de cavalier al ordinului Francisc Iosif P. C. S. arhiepiscopului staurofor Constantin Taran-gul, protopresviter districtual al Rădăuților și paroch în Volovet, și P. C. S. archipresv. staurofor Grigorie Kantemir, protopresv. districtual al Putilei și paroch în Rostoce.

Rectificare. În discursul rostit de Ilust. Sa Dl Dr. Iosif Gall, membru al casei magnatilor, cu ocașunea constituției parohiei române din Budapesta, publicat în nrul 26 al ziarului nostru, s'a strecurat un pasagiu care precum ni se comunică din partea Il. Sale, nu corespunde întocmai ideilor desfășurate. Acest pasagiu e următorul: „De aici provine, că limba și religiunea sunt contopite în „legea românească” și fac esenția vieții noastre sufletești, a datinelor și tradițiilor strămoșesci”.

Acosta e a se corege astfel: „... limba și biserica sunt la noi românii strins legate de oaltă și formeză o parte esențială a tradițiilor strămoșesci”.

Fapte nobile. Evlavioșii creștini Alexandru Moldovan și soția sa Maria nasc. Șerban, au cumpărat pe sēma bisericeii din Sânt-Mihail-inf. (lângă Turda) un rēnd de vestminte preoțești, negre de catifea, și un știchar, în suma de 42 corone, precum și o

icōnă a restignirei în suma de 64 corone. Pentru aceste maritimose jertfe aduse din partea susnumiților pentru biserica noastră, primescă din partea subsemnatului în numele comunei bisericești cea mai sinceră mulțumită. Sânt-Mihail, Martie, 1900. George Costin, paroch gr. or.

Victor Puttkamer, un renumit bărbat de stat german, guvernor al Pomeraniei, a murit zilele trecute în etate de 70 ani. Decedatul a jucat un rol important în dezvoltarea mai nouă a Prusiei, și cu deosebire pe terenul administrației.

Urșarea salariilor oficerilor. Ziarele anunță, că suma, cu cât s'a urcat oficerilor salariul în acest an, vor primi-o toți oficerii deodată în 1-a Maiu a c., pe toate lunile începând dela 1-a Ianuarie n. a. c.

Casuri de mōrte. În S. St. Georgiu la 1/14 l. c. a fost petrecut la cele eterne vrednicul paroch ortodox de acolo Alexiu Popoviciu, care — precum ni se scrie — timp de 45 de ani a servit la altarul D-lui cu multă abnegațiune, și cu mare rēvnă în acele părți expuse ale bisericeii noastre. La îndemnul și cu ajutorul decedatului paroch credincioșii și-au ridicat o biserică frumoasă, care se așteptă a fi sfințită în Maiu a c.; tot dēnsului și zelului parochienilor e a se mulțumi esistența unei fundațiuni bisericești de aproape 2000 fl.

Prohodul a fost săvârșit de 5 preoți în frunte cu dl protopresbiter tractual Dimitrie Coltofean, care la fine prin o cuvântare frumōsă a stors lacrimi din inimile ascultătorilor. O a doua cuvântare a ținut-o parochul Aug. Cosma în limba magiară.

Mult a contribuit la înălțarea serviciului d-zeesc corul învățătorului Rădoi din Doboli infer., compus din junii maghiarizați de acolo.

În veci amintirea lui!

— Corpul învățătoresc dela școlele elementare capitale române gr.-or. din Brașov cu inima intristată de durere aduce la cunoștința tuturor amicilor, colegilor și cunoscuților, că fostul său membru Candin Groza învățător, după suferințe îndelungate, s'a mutat la cele eterne în 4 Martie v. 1900, în etate de 29 de ani, după un serviciu de 6 ani ca învățător, pe care defunctul l-a împlinit cu mult zel, parte la școla rom. din Cernatu (Săcele), parte la școla noastră. Rēmășițele pămēntești al neuitatului nostru coleg s'au depus spre eternă odihnă în cimiteriul bisericeii Sft. Nicolae din Prund, Luni în 6/19, eară conductul funebru va pleca la 3 ore p. m. dela locuința defunctului: Cioerac Nr. 7. Fiă-i țărina ușoră și amintirea lui în veci neuitată! Brașov, în 5 Martie st. v. 1900. Corpul învățătoresc dela școlele elementare capitale române gr.-or. din Brașov.

O rugare. D-nii preoți, cari pe calea oficioilor protopresb. au primit liste de contribuiri benevole pentru biserica din Brateca comit. Bihor, și cari încă până acum nu le-au retrimis, sunt rugați să binevoiască în timpul cel mai scurt a trimite acele liste chiar și gōle ca să ne putem termina socōta gen. și să ne cruțe timpul și spesele, ce ni-ar cauza prin provocări separate. Acei domni, cari ni-au trimis listele și sumele adunate sunt rugați să fie cu paciență, căci în timpul cel mai scurt le vom cuita pe cale ziaristică. Brateca, la 1/14 Martie 1900. Stefan Domocos preot. Stefan Vancia ep. I.

Descântătoare parisiene. În Paris trăesc două descântătoare vestite: dna de Thobe și dșōra Liouboff, la care se due din modă chiar și cei-ce zimbec de atari mofturi. Precum se spune însă, madame de Thobe a profetizat cu luni înainte de asta arderea teatrului frances, ear dșōra Liouboff a spus înainte nefericitei actrițe Henriot, că va muri de foc. De bună sēmă, că nimenea n'a dat crezēmēt profetiilor, căci pōte altcum s'ar fi putat evita catastrofa. Bine, dar atunci, cum rămân cu profetia?

Pavilionul României la expoziția din Paris. Cu privire la pavilionele diferitelor țeri la expoziția din 1900, ziarul francez *Le Journal* are în ultimul seu număr un foileton interesant, din care extragem cele-ce se referă la România.

„România încheie seria palatelor din strada Națiunii. România, care n'a luat oficial parte la nici una din expozițiunile franceze din 1867 încōce, va figura într'un mod strălucit la cea din 1900; pentru această participare va cheltui suma de două milioane.

D. Formigé, arhitectul distins al orașului Paris, însărcinat cu construcția palatului s'a inspirat din arhitectura religioasă care, singură, există în România, căci din timpurile cele mai îndepărtate până la jumătatea acestui secol această țēră n'a avut altă grige mai mare de cât de ași apēra existența sa în contra hordelor de năvălitori. Neputēdu-se bucura de beneficiile păceii, Români nu se întorceau de la vre-o victorie fără a-și manifesta credința lor religioasă zidind câte o biserică.

D. Formigé, în dorința de a consacra în pavilion stilul, ornamentarea și caracterul construcțiilor române, s'a inspirat dela Bisericele: *Curtea de Argeș, mănăstirea Horezu și biserica Trei Ierarhi din Iași*, flori tārzii dar originale ale artei bizantine.

Hala centrală reproduce pronaosul mănăstirii Horezu, pe ea e o cupolă de 30 m. înălțime.

Un al doilea pavilion, de o mai mică importanță de cât palatul, se ridică alături de acesta, el e destinat exploatării unui restaurant național.

Guvernul român e reprezentat prin d. Olănescu, ministru plenipotențiar, comisar general, unul din diplomații și oamenii de litere cei mai bine vęzuți ai țērii sale, prin d. Cucu, deputat, inginer-șef de poduri și șosele, prin d. G. Bengescu, bine cunoscut la Paris pentru frumoasele lui opere literare și istorice, și prin d. Sterian, unul din cei mai buni arhitecți ai României.”

Newton despre predicători. Genialul matematic și fisician Newton exprimă despre predicători o părere, care s'ar putē numi judecata geometrică despre predicători, după care judecată ei ar fi de apreciat cu privire la consonanța învățăturei cu viața lor practică. Newton zise adecă: „Eu îl mēsur pre predicator după quadrat. Eu n'am idee despre mărimea unei mese, dacă mi se spune numai cât de lungă este ea; însă dacă cunosc și lățimea ei, atunci pot să afl cu acurateț mēsură ei întrēgă. Astfeliu, dacă mi se spune, ce însemnă un om pe amvon, trebuie să mi se spună și aceea, ce însemnă el și afară de amvon; altfel nu-i pot cunōsce chipul adevērat”.

Descoperirea unei cripte romane. În centrul Vienei s'a aflat, cu ocașunea demolării edificiului muntelui de pietate din Dorotheengasse, o criptă de pe timpul Romanilor. Cripa este la 2 1/2 metri adēncime dela nivelul străzii. Vineri lucrătorii au dat peste această criptă de cărămizi. Cei patru pereți ai criptei sunt de lespezi de piatră, peste cari boltitura este zidită de cărămizi, cari cu timpul s'au vărut. În criptă s'au aflat scheletele bine conservate a doi ōmeni așezați lângă oaltă; preste ōse era împrăștiată cenușă și cărbuni. Asemenea s'au aflat hăruri de vase negre din „terra sigilata”, pe cari se află tablouri în relief, cari însă nu se pot deosebi. Pe vase se pot observa încă ornamente figurale, adecă frunze și paseri sburând. Fragmentar se pōte deosebi încă firma de pe cărămizi; se vede încrustat: „Domagit”. Cripa este pardosită cu cărămizi cu inscripțiunea: „Leg. XIII. G. L. C. A.” Dacă se vor descifra aceste semne, atunci se va putē determina și timpul din care datează această criptă. Directorul colecțiunei de antichități a curții, cons. aulic Kenner, a fost imediat avisat despre această descoperire. Craniile aflate au fost predate consilierului Toldt.

Din public*).

„Tribuna poporului” din Arad, publică la loc de frunte în Nr. 41, din 14 Martie a. c. un articol sub titlul: „Onōrea în Ungaria”. În acest articol, din incidentul duelurilor din Bpesta dintre Ugron-Bánffy etc., combate duelul pentru noi Români și înșirând unele dovezi despre absurditatea duelurilor, ajunge la concluzia finală:

„Sē mai slăbim deci cu „provocările”, că fudulia de a duela așa, fără nici o cauză binecuvēntată, numai ridicoli ne pōte face. Că dacă am accepta să dăm considerație

*) Pentru cele cuprinse în rubrica acesta redacția nu primește răspunderea.

celui care vrea să o ia și să o mențină cu sīla, ne-am întōrce la rățăciri din veacuri de barbarie și am ajunge curēnd să ne căim cum se căesc acum Ungurii... Enoi Români de liniște avem nevoie și de dragoste frățescă.”

Până a ajunge însă la această concluzie, care realizată, fără îndoială, ar aduce mult bine cauzelor noastre obștești, autorul articolului în premisele sale zice între altele:

„La Sibiu este un director de școlă, care a mēncat bătae în stradă (cu dreptate de altfel, fiind-că înșultase o femeie și refusa să dea ori-ce fel de satisfacție!).”

Acastă alusiune, respective calumnie, deși nu se indică expres numele, trebuie să conclud, că se face la adresa mea, de-ōre-ce ca director de școlă în Sibiu, eu am avut o chestie oficială în 1895, ce redacția „Tribunei poporului” din Arad, ar dori, precum vēd, să o exploateze în sensul amintit.

În fața acestei intențiuni perverse, țin să lămuresc, pe cei-ce eventual nu ar fi încă orientați în chestie, prin publicarea concluziilor, ce autoritatea mea superiōră, Onoratul Comitet central al Asociațiunii, a luat în acest obiect și a publicat illo tempore în organul seu, anume:

a) Nr. prot. 147/331—1895. „Dl Dr. Vasile Bologa, profesor și director la școla civilă de fete a Asociațiunii, în firul raportului seu prezentat verbal în ședința acestui comitet dela 16 Iunie a. c., relativ la transgresiunile de disciplină internă ale fostei învățătoare la școla Asociațiunii dșōra Elisa Nasta, și relativ la purtarea violentă a fidațatului dēnsui, dlui Alexandru Bohățiel, care l-a atăcat pe stradă pentru afacerile sale de director, — arată că în fața atacului punibil, cât pentru moment, și-a luat satisfacția cuvenită unui bărbat, precum dovedesce atestatul aclus în original; cât pentru cealaltă parte a procedurii, arată, că — conform îndrumării acestui comitet — a acusat pe respectivul în 25 Iunie a. c. sub Nr. 3426, la judecătora cercuală din Sibiu, ceea-ce dovedesce rubrul produs în original.”

— „Servesce spre scire.”

(Vezi „Transilvania” din 1895, pag. 352).

b) Nr. prot. 19/4—1896. „Directorul școlei civile de fete a Asociațiunii, Dr. Vasile Bologa, cu provocare la conclusul de sub Nr. 147 din protocolul comitetului Asociațiunii de la 22 August 1895, arată, că în urma acusei sale, făcute imediat după atăcarea pe stradă din partea lui Alexandru Bohățiel, a primit și satisfacție judecătorească fiind acusatul condamnat în 16 Decembre 1895, prin judecătoria regescă cercuală din Sibiu, la amendă în bani eventual închisōre.”

— „Spre scire.” (Vezi „Transilvania”, Partea oficială, din 1896, pag. XIV).

Țin acum să public și al doilea document în cestiune, ceea-ce n-am făcut până acum, crezēnd de ajuns cele oficiale. Anume: în același obiect și în aceeași zi, față de fratele adversarului amintit, juriul compus din bărbați de încredere ai ambelor părți, a rezolvat cestiunea precum urmēază:

„Da die Gelegenheit, bei welcher die angebliche Beleidigung geschehen, eine officielle war, in den officiellen Acten aber keine beleidigenden Ausdrücke finden und Herr Dr. Bologa auch sonsthin keine beleidigenden Ausdrücke gebraucht hat, so betrachten wir die Sache als erledigt. Hermannstadt, am 16 Juni, 1895.” — Subscriși: doi oficeri, bărbații de încredere ai adversarului, apoi bărbații mei de încredere și însuși adversarul.

Documentul original se pune la dispoziția On. Redacțiunii a „Telegr. român”, pentru eventuală informare.

Pelângă acestea cred a fi deplin dispensat dela ori-ce discuție mai departe cu autorul articolului din cestiune.

Îmi țin însă de datorință a ruga pe calea acosta pe p. t. membri din redacția „Tribunei poporului” dela Arad, mai ales în nexul aserțiunii dlor: că „noi Români de liniște avem nevoie și de dragoste frățescă,” să mai slăbescă odată cu terțipurile, ca și cel amintit, dacă liniștea și dragostea frățescă dintre noi e sinceră și nu cumva numai o ironie în rostul dlor.

Sibiu, 20 Martie 1900, n.

Dr. V. Bologa.

Nr. 593/1900

[39] 3—3

Concurs

Devenind vacantă parochia de cl. III. Ghimbav, din protopresbiteratul Branului, prin acesta se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”, pentru îndeplinirea acestei parochii.

Cei ce doresc a compete la această parochie, au a-și așterne rugărilor lor instruite conform legii în termenul indicat, la subscrisul oficiu.

Zernești, 19 Februarie 1900.

În conțelegere cu comitetul parochial din Ghimbav. — Oficiul prot. gr.-or. al Branului:

Traian Metianu,
protopresbiter.

Ad. Nr. pp. 112/1900

[40] 3—3

Concurs repeșit

Pentru întregirea postului de paroch în vacanta parochie de cl. III. din comuna Mărișel, prin acesta se scrie concurs repeșit cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post, dau un venit sigur anual de 826 cor. 56 fil.

Doritorii de a compete la acest post, au a-și așterne suplicile de concurs, instruite în sensul normelor în vigore, subscrisului până la termenul sus indicat, și a se prezenta în parochie la biserică, în vr'o Duminecă sau sârbătoare, ca să fie cunoscuți din partea poporului.

Oficiul protopresbiterat rom. gr.-or. al Clujului, în conțelegere cu comitetul parochial.

Cluj, 19 Februarie 1900.

Tuliu Roșescu,
protopresbiter.

Ad. Nr. 100/1900

[41] 3—3

Concurs

Pentru ocuparea vacantei parochii gr. or. de cl III. din Mag, în tractul protopresbiterat al Seliștei, se scrie prin această concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegr. Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post de paroch dau un venit anual de 835 cor.

Concurenții se-și așternă subsemnatului oficiu până la termenul indicat suplicile concursuale instruite conform normelor în vigore, și se se prezenteze în vr'o Duminecă ori sârbătoare în biserică ca să-i cunoască poporul credincios.

În conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

Oficiul protopresbiterat al Seliștei.
Tilișca, în 21 Februarie 1900.

Petru Iuga,
adm. protop.

În *Tipografia archidieceșană*
a apărut:

ACAFTISTUL

Preasânteii

Născătoare de Dumnezeu

și

alte rugăciuni

urmate de Sinaxariu pentru tot anul și Pășchălie.

Un volum de 368 pagini 8°.

Prețul simplu legat . . . fl. —.85
jumătate până . . . „ 1.05
în piele roșie . . . „ 1.25
Ediția, fină în piele neagră . . . 2.—
piele chagrin „ 2.60
în mătase „ 3.85

Se află de vânzare la

Librăria Tipografiei archidieceșane,
Sibiiu.

Nr. 2360/1900.

[42] 1—1

Pályázati hirdetmény.

Alsó-Sebes nagyközségben megüresedett községi jegyzői állásra ezennel pályázatot nyitok és felhívom pályázni óhajtokat, hogy szabályszerű minősítéstük kitüntető okmányokkal felszerelt folyamodványait hozzáml legkésőbb f. évi április hó 15-éig terjesszék be.

Nagy-Szeben, 1900 évi mártius hó 16-án.

A jár. — főszolgabíró.

Din *Tipografia și librăria archidieceșană, Sibiiu*, se pot procura:

Pribeag

de

Ioan Iosif Sceopul.

Prețul broș. 1 cor. 50 fil.

De pe la noi,

nuvelete de

D. V. Păcățianu

1889—1891.

Prețul broșat 2 corone

Din tainele vieții,

novele și schițe

de

Margareta Moldovan.

Broș. à 2 cor.

Din vremuri apuse,

de

Judita Secula născută Truța.

Broș. à 1 cor.

În *Tipografia și Librăria archidieceșană* au apărut

Treptele formale

ale

învățământului

de

Dr. Petru Șpan.

Prețul 1 C. 60 fil

Se pot procura din

Librăria tipografiei archidieceșane
Sibiiu.

Obligațiuni

jumătate românești și jumătate ungurești, apoi

cuitanțe și contracuite

ungurești și românești, se pot procura dela

Librăria Tipografiei Archidieceșane, Sibiiu, cu prețurile: 1 obligație 5 fil., chitanțele și contracitanțele cu 1 cor. per sută bucăți. La cerere se trimite gratis și franco din fiecare câte o bucată de probă.

Din *Tipografia și librăria archidieceșană, Sibiiu*, se poate procura

Teoria Dramei

cu un tractat introductiv

despre frumos și artă,

de

Dr. Iosif Blaga,

profesor.

Prețul broș. 3 cor. 60 fil.

Conspectul cărților bisericesci

ce se pot procura din

Tipografia și librăria archidieceșană, Sibiiu.

Acaftistul prea sf. născătoare de D-șeu și alte rugăciuni, ediț. 1898, simplu legat fl. —.85 cr., frumos legat fl. 1.05, în piele roșie fl. 1.25, ediția de lux fl. 2.— și fl. 2.60, peluche fl. 3.85

Apostol legat „ 5.75

Anthorismos sau „deslușire comparativă asupra broșurei Dorințele dreptredinciosului cler din Bucovina”, în limba română sau germană dela fl. —.50 la „ —.25

Biblia ilustrată, testam. vechiu și nou, cu cirile nel. fl. 10, leg. „ 15.—

Biografia fericitei Macrina (cu cirile) broș. „ —.20

Carte de rugăciuni, pentru tinerime, legată „ —.15

Chiriadodromion, (cu cirile), nel. dela fl. 10.—, la fl. 6.— leg. „ 8.—

Compendiu de dreptul canonic de A. bar. de Șaguna în limba română sau germană, broșat dela fl. 3.— la „ 1.50

Dumnezeescile liturgii leg. „ 4.50

Elementele dreptului canonic al bisericeii dreptred. răsăritene de A. bar. de Șaguna „ 1.—

Enchiridion, adică carte manuală de canone cu comentariu de A. bar. de Șaguna, dela fl. 4.— la „ 2.—

Evangelia, (cu cirile), nelegată dela fl. 8.—, la fl. 6.— legată fl. 10.—, fin legată „ 16.—

Geneza Evangeliilor de S. Popescu broș. „ —.80

Hirotonier, pentru sf. de preoți broș. „ 2.—

Icoana celor 3 Ierarhi, pe hârtie „ —.30

Icoana Evangeliștilor, pe hârtie „ —.50

Istoria bisericeii ort. răsăr. univers. dela întemeierea ei până în zilele noastre, 2 tomuri de A. bar. de Șaguna, în limba română broșată, dela fl. 3.— la „ 1.50

în limba germană dela fl. 1.— la „ —.50

Istoria bisericească polit. naț. de N. Tinea-Velea (cu cirile) broș. dela fl. 1.— la „ —.40

Liturgia sf. Ioan pe note dela fl. 2.50 la „ 1.—

Manual de studiul pastoral compus de A. bar. de Șaguna broș. „ 1.50

teologie morală creștină compus de A. bar. de Șaguna (cu cirile) broș. „ 1.50

Milele pe 12 luni în 12 volume (se vând și separat) leg. „ 86.—

Molitvelnicul bogat, (cu cirile) nelegat fl. 4.30, leg. fl. 5, fin leg. „ 5.50

cu litere latine (evhologiu) legat „ 6.50

Octoihul cel mare, cu catavasierul, nelegat dela fl. 17.— la fl. 10.—, leg. „ 13.—

Octoihul cel mic, sau cele 8 glasuri (cu cirile) neleg. 60 cr., legat 80 cr., fin legat „ 1.20

Octoihul cel mic, sau cele 8 glasuri cu litere latine leg. „ —.75

Orologion, (ciaslov), cu cirile, neleg. 60 cr., leg. 70 cr., fin leg. „ 1.20

Penticostariu, (cu cirile) neleg. dela fl. 8.—, la fl. 6.— legat „ 8.—

Pneuma în Nicaeno Constantinopolitanum, studiu este-tico-dogmatic de S. Popescu broș. „ 1.50

Psaltirea bogată, neleg. fl. 2.75, leg. „ 4.50

„ **prorocului David**, (cu cirile) „ 1.—

Rânduială la sfințirea bisericilor, (cu cirile), nel. fl. 2.— leg. „ 2.50

Seriarea Sf. Ioan gură de aur (cu cirile) broș. „ —.50

Scrieri apologetice de apărare din 1867 broș. „ —.50

Telul Evangeliilor (cu cirile) broș. „ 1.—

Teologia pastorală veche, (cu cirile) broș. dela fl. 1.— la „ —.50

Testamentul nou, (cu cirile) broș. dela fl. 1.— la „ —.50

Triodul cu Strajnicul, (cu cirile) nel. dela fl. 20.— la fl. 12.— leg. „ 17.—

La **Librăria Tipografiei archidieceșane**, se află spre vânzare:

Amicul poporului

de

T. Vuculescu, pretor.

O carte neapărat de lipsă pentru fiecare cetățean și cu deosebire pentru fiecare plugariu; cuprinde o mulțime de sfaturi în astfel de cauze judecătorești și administrative, cari pot obveni fiecărui om.

Prețul unui exemplar 1 cor.; trimis cu posta franco 1 cor. și 10 bani.

Caractere morale,

exemple și sentințe, culese din istoriile și literaturile popoarelor moderne și vechi

de

Ioan Popea, prof

O carte instructivă și pe lângă acesta și o lectură foarte plăcută, n'ar fi ertat să lipsescă din nici o bibliotecă.

Prețul unui exemplar cor. 2.50; trimis cu posta franco 2 cor. 60 bani.